

PHÓ THÁC TA CHO CHÚA

Luca 1:26-38. Cg. Hêb 2:13-15. Cg. c13a

¹³ **Ngài lại phán: Ta sẽ phó thác ta cho Chúa.**

Lại phán: Ta đây, ta với các con cái mà Đức Chúa Trời đã ban cho ta.

¹⁴ **Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và thịt,**

nên chính Đức Chúa Jêsus cũng có phần vào đó,

hầu cho Ngài bởi sự chết mình

mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ, ¹⁵ lại cho

giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời.

- Phương pháp học bài này là Giải nghĩa Lu 1:26...việc Chúa Giêxu sinh ra bởi người nữ để có một thân thể. Theo thư tín Hêb 2:...giải thích cho biết Chúa Giêxu cần có “huyết và thịt” như chúng ta. Và đối chiếu Sáng 3:... về việc phạm tội cùng sự đoán phạt trên Adam, để tìm thấy sự thay thế trọn vẹn chỉ có trong Chúa Giêxu.

- Sự thống nhất giải nghĩa cho nhau của toàn bộ Kinh thánh.

- Câu hay nhất của Mari? Lu 1:38 ³⁸ Ma-ri thưa rằng: Tôi đây là tôi tớ Chúa; xin sự ấy xảy ra cho tôi như lời người truyền!

- Giống như câu Chúa Giêxu nói cùng Cha Ngài. Ta sẽ phó thác ta cho Chúa. Hêb 2:13. Về phương diện Thần tính Chúa Giêxu vâng phục Cha để trở nên người, về phương diện nhân tính Chúa Giêxu cần được sinh ra từ người nữ vâng phục trọn vẹn. Cả thần và nhân tánh của Chúa Giêxu là một con người hoàn hảo, để thay thế vì sự không vâng phục của Adam, trong Chúa Giêxu, Ngài đem con người trở lại sự vâng phục. Vâng phục là chỗ bắt đầu – và tỷ lệ thuận với được phước là bao nhiêu.

Lý do Chúa có “huyết và thịt” như một người. Lu 1:12-38.

1. Chúa có “huyết và thịt” Liên quan đến quá khứ của con người.

2. Chúa có “huyết và thịt” Liên quan đến cõi đời đời của con người.
(Việc tử phụ loài người phạm tội có phải công trình của Chúa một lần thất bại?)

I. Chúa có “huyết và thịt”. Liên quan đến quá khứ của con người.

Câu Kinh thánh này có 2 phần: - Phán xét trên “huyết và thịt”.

- Phá diệt kẻ cầm quyền sự chết.

1. Đoán phạt trên “huyết và thịt”.

a. Sự thất bại khởi điểm từ “huyết và thịt”

- “huyết và thịt” tôi, làm khổ tôi.

Điều gì là khổ chính mình? Phải nhìn nhận một sự thật là “mình làm khổ mình”, cụ thể hơn “huyết tôi thịt tôi làm khổ tôi”.

Có câu: “Địa ngục do lòng ta mà có”.

Giacô 1:15 ¹⁴ Nhưng mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục xui giục mình. ¹⁵

Đoạn, lòng tư dục cứ mang, sanh ra tội ác; tội ác đã trọn, sanh ra sự chết. Tôi làm khổ tôi trước, kẻ đó tôi làm khổ người khác, sau nữa mọi người làm khổ nhau. Đối chiếu sự phạm tội trong Sángthếky: Êva tự làm khổ mình, chịu theo sự thèm khát của chính bản thân mình, “thấy, ngon,” là bởi “thịt”, và “quí, mở trí” bởi “huyết” mà ra.

- “Huyết” có gì trong đó? Lêv 17:11 ¹¹ vì sanh mạng của xác thịt ở trong huyết;” sanh mạng là linh hồn, linh hồn ở trong huyết, trong đó có lý trí, tình cảm..v.v..

- “thịt” có gì trong đó? Sự tiêu hao năng lượng và đòi hỏi của thịt.

**Biểu đồ Chúa dựng con người: Tâm Linh (ĐCT)-----Linh hồn (Huyết)-----
-----Thân(Thịt)**

Biểu đồ Giải quyết của Adam: (Không) Linh hồn (Huyết) thảo luận Thân (thịt)

Linh hồn ở giữa Tâm linh và thể xác tức là thịt, đáng lẽ linh hồn thảo luận với tâm linh để vâng phục lời Chúa dặn “*đừng ăn trái cây cấm*”, linh hồn chịu theo tư dục nghĩa là phần quyết định theo sự đòi hỏi của “thịt”. ICôr 6:13 ¹³ Đồ ăn vì bụng, bụng vì đồ ăn, Đức Chúa Trời sẽ hủy hoại cái nọ và cái kia.” Bụng và đồ ăn, là tỉ dụ về Linh hồn và thân thể, cả hai vì (chịu) nhau. Đức Chúa Trời huỷ diệt cả hai.

- “huyết và thịt” tôi, làm khổ người.

Sau khi phạm tội “huyết và thịt” tôi, làm khổ người khác. Êva ăn trái cấm, rồi đưa cho chồng. Khi một người phạm tội trở nên công cụ gây đau khổ cho người khác. Êva sẽ đau khổ bao nhiêu, khi Adam nói với Chúa bà đã cho ông ăn trái cấm.

b. Sự đoán phạt của Chúa trên “huyết và thịt”.

- “huyết và thịt” tôi, làm khổ nhau.

a. Đoán phạt Êva liên quan “huyết và thịt”: Sa 3:16 ¹⁶ Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; tất cả đều đau đớn trên “thịt”.

b. Đoán phạt hôn nhân liên quan “huyết và thịt”:

+ Người vợ. “sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người.”, + Người chồng. “chồng sẽ lia cha mẹ dính dúi cùng vợ mình”, dục vọng hay sự lệ thuộc vào sự bất toàn, dẫn đến sự đau đớn trên linh hồn vốn ở trong huyết. Hôn nhân vốn là phần phước Chúa ban, Salômôn đã viết. Châm 18:22 ²² Ai tìm được một người vợ, tức tìm được một điều phước. Tội lỗi xen vào làm cho điều phước trở nên khổ tâm.

Vì cả 2 nên một “huyết và thịt” cả 2 cùng khổ.

(Câu chuyện: Hộp đựng giấy)

a. Đoán phạt Adam liên quan “**huyết và thịt**”: Sáng 3:17 “Trọn đời **khó nhọc** mới có vật đất sanh ra, đất sanh **gai chông tặt lê**, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn.¹⁸ Đất sẽ sanh **chông gai** và **cây tặt lê**, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng;¹⁹ người sẽ làm **đồ mồ hôi trán** mới có mà ăn.”. Gai chông là đồ máu, gai chông cũng chỉ về khó nhọc nan đề cuộc sống, đau khổ tâm hồn vốn ở trong “**huyết**”, đồ mồ hôi sự khó nhọc trên “**thịt**”.

- Ngày nay, chúng ta không cày cấy khó nhọc, nhưng trong cuộc sống, bất cứ việc nào cũng có sự đoán phạt trong “**huyết và thịt**”.

- Hãy chấp nhận những nan đề trong cuộc sống như một luật định của Chúa, tuy nhiên nếu làm việc cho sự theo Chúa, hầu việc Chúa thì sẽ tìm thấy phước trong sự mình chịu khổ. Nước mắt vì đời riêng là điều tất nhiên, song nước mắt vì Chúa sẽ quý hơn bội phần.

- Theo Chúa và Hầu việc thì sao? Côl 1:24²⁴ Nay tôi lấy làm vui về sự tôi đã chịu khổ sở vì anh em, tôi lại vì thân thể Đấng Christ, là Hội thánh, mà đem xác thịt mình chịu hết các điều còn lại trong sự thương khó của Ngài. Gánh nặng trong Hội thánh vì “các điều còn lại trong sự thương khó của Ngài”, là phần chưa đổi mới trong tín đồ làm cho Phaolô “**khổ sở**”, được Chúa kể là “**chia sẻ sự thương khó của Chúa**”. Và ngược lại.

2. Sự thay thế của Chúa Giêxu bằng “**huyết và thịt**” (tận gốc rễ)

Để ban sự cứu rỗi cho con người “**vì con cái có phần về huyết và thịt**, nên chính Đức Chúa Giêxu cũng có phần vào đó”. Luca đã ghi lại sự giáng sanh của Chúa Giêxu. Bởi Mari, Chúa Giêxu có “**huyết và thịt**” như chúng ta. Song bởi Đức Thánh Linh, Ngài có một linh hồn vô tội, vì đó Ngài thay thế và chuộc tội cho chúng ta.

Giăng cũng ghi “**Ngôi Lời trở nên xác thịt**”. Đó là “**huyết và thịt**”.

Adam Êva thất bại trong vườn Êđen, vì sự không vâng phục. Trong vườn Ghếtsemanê Chúa Giêxu chiến thắng trong sự vâng phục.

+ Trong vườn Êđen “**huyết và thịt**” Êva với tay lên hái trái cấm, tại Ghếtsemanê Chúa Giêxu đã quỳ xuống đến 3 lần để “**Xin ý Cha được nên**” + Lu 22:44⁴⁴ Trong cơn rất đau thương, Ngài cầu nguyện càng thiết, mồ hôi trở nên như giọt máu lớn rơi xuống đất.”. Mồ hôi ra từ “**thịt**”, trở nên như giọt “**huyết**” rơi xuống đất. + Trên Thập tự giá đầu Ngài đội mũ gai, tay chân đinh đóng là sự hình phạt Ngài chịu trên “**thịt**”, Ngài mang lấy tội lỗi, Đức Chúa Trời lia bỏ, là gánh tội trong hồn vốn ở trong “**huyết**”. + Khi tên lính dùng cây giáo đâm xuyên qua thân thể Ngài đến quả tim là sự thay thế trên “**thịt**”, tức thì có “**huyết**” và nước chảy ra. Và còn nhiều chi tiết khác nữa, cũng không sao hiểu hết về sự thay thế của Ngài vì tội chúng ta.

Sự trả giá để thay thế cho tội lỗi nhân loại, không phải bằng một lời phán, nhưng là sự gánh thay và trả đúng giá, nên không có bút mực nào có thể mô tả hết được. Nên cũng đừng ai nghĩ rằng có thể là việc công đức, bố thí, việc lành mà chuộc được tội lỗi của mình đâu.

Phaolô ghi. ICôr 6:20+7:23²³ Anh em đã được chuộc bằng **giá cao**, trong nguyên bản không có chữ cao, “**một giá**”, không có giá khác.

- “**nên bởi sự chết Ngài**”. Trong quá khứ Đức Chúa Trời đã từng mặc lấy thân thể con người? - Khi Đức Chúa Trời đến thăm Ápraham, họ đãi tiệc Chúa cùng thiên sứ ngồi ăn. Lúc đó Đức Chúa Trời mặc lấy hình dáng loài người, nhưng không có “**huyết và thịt**”. Nếu Chúa đến với loài người bằng cách đó, thì Ngài không có “**huyết và thịt**” nên không thể chết được. Vì vậy, Ngài phải được sinh ra bởi Mari. Sự chết trên thập tự giá là sự đắc thắng, Vì vậy, trên thập tự Ngài kêu lên “**Mọi sự đã được trọn, rồi Ngài gục đầu mà trút kinh hồn**”.

3. Phá diệt kẻ cầm quyền sự chết.

- “**mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ**,” Việc Chúa mang lấy xác thịt con người là để giải quyết tận gốc rễ của tội lỗi, mà còn huỷ phá kẻ cầm quyền sự chết là maqui, nghĩa là sự loại bỏ hoàn toàn nguyên nhân dẫn đến tội lỗi.

Maqui bị phá diệt. Vì sao Chúa không tiêu diệt ngay, vì sao Chúa cho phép satan có mặt trên mặt địa cầu, vì sao Adam phải thất bại. Câu trả lời trong câu Kinh thánh này “**mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là maqui**”. Sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời trong việc này, sau này chúng ta sẽ rõ.

- “**giải thoát mọi người**” Giả sử có một người vô tội chết, thì chỉ thế cho một người. Chúa Giêxu là Đức Chúa Trời, nên sự chết của Ngài có giá trị chuộc tất cả mọi người, từ Adam cho đến ngày tận thế.

- “**vì sợ sự chết**”. Nghĩa là người dẫu sống đang bị sự chết cai trị nên sợ hãi. Vì Chúa Giêxu đã ở trong “**huyết và thịt**” chịu chết và đã sống lại, thì người tin Ngài không còn sợ sự chết như lúc chưa tin.

- “**bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời**”. Tội mọi tức là nô lệ, người đang sống đầu tư trí tuệ công sức lo cho thân xác của mình, lo ăn, lo bệnh tật, lo nhà cửa, lo phương tiện, bản thân đòi hỏi, dục vọng đòi hỏi...v...v. Tâm hồn bị giam cầm và làm nô lệ cho thân thể. Tâm hồn đời đời nô lệ cho thân xác tạm thời.

Kết:

Chúa Giêxu đã có “**huyết và thịt**” đã thay thế quá khứ của tôi chưa? Ảnh hưởng “**huyết và thịt**” Chúa Giêxu có trọn vẹn trên tôi không?

Sự “khổ sở” trong con người ngày nay là do phần sót lại trong “*huyết và thịt*” chưa đổi mới.

II. Chúa có “*huyết và thịt*” Liên quan đến cõi đời đời của con người.